

L'OPINIÓ

Any V-Número 317 • BARCELONA • Dijous, 9 de juny de 1932
Preu: 10 cèntims

EL POBLE CATALA DONA LA CARA

El senyor Lerroix parlava, en el seu discurs de divendres passat a les Corts Constituents, de determinats "manejos" que, segons ell, s'estaven realitzant a Catalunya pel cas que l'Estatut no fos aprovat, amb l'objecte de produir — semblava entendre's — un fet material de violència.

El senyor Lerroix, segons els periòdics, ha confirmat després als periòdics, que coneixia l'abast dels dits "manejos", i, el jove i ja tan savi diputat de la "masa encefàlica" parlamentària, senyor García Valdecasas, anunciava una interpellació per a demanar al Govern que expliqués, concretament, de què es tractava.

Hem de sortir al pas de la maniobra. No en creiem el senyor Lerroix l'autor, però creiem que l'han enganyat, i que hi ha caigut de bona fe. Creiem el senyor Lerroix un dels polítics més honestos de la República, i un dels republicans més dignes d'aquest moment. Tan digne, que no es deixa portar per l'altra maniobra de molts impacients que el volten i que voldrien fer-li adoptar actituds imperatives d'exigència del Poder, en moments en què una crisi causaria, certament, un dany petit o gran al règim. Però la maniobra hi és. I per això hem de sortir-li al pas.

No neguem que a Catalunya no hi hagi, en aquests moments, elements que no estan conformes amb l'Estatut que es conté en el dictamen de la Comissió parlamentària, com tampoc no ho estan amb l'Estatut contingut en el vot particular dels diputats Lluhi i Xirau, després adoptat com a vot particular de la minoria catalana que representa tot el poble de Catalunya. Aquests elements tampoc no estaven conformes amb l'Estatut que el poble català es votà el dia 2 d'agost darrer. No té res d'estrany que hi siguin. La unanimitat absoluta no hi és mai enlloc, en problemes d'aquesta mena; i a tot arreu del món, davant de qüestions tan transcendents com aquesta, sorgeix una minoria més o menys infima, de caràcter extremista. La seva existència no és cap secret. Aquests elements han publicat periòdics setmanals de circulació reduïda, han organitzat mitjans, han realitzat, possiblement, excursions, s'han deixat prendre una bandera per la guàrdia d'assalt i després han anat a fer el valent davant d'uns músics de la Banda Municipal, els quals tenien prou feina a bufar, per a realitzar el fet gloriós d'escampar-los les partitures.

No es pot exigir a ningú que sigui valent. Se'n neix o no se'n neix. Tots els respectes per aquesta minoria. Està en el seu dret de no conformar-se amb cap Estatut. La Llga tampoc no estava conforme amb l'Estatut votat el 2 d'agost, i ha caigut que sortís Cambó de París a dir-li que no fes més el ridícul i que es posés al costat del poble de Catalunya, que s'havia votat aquell Estatut.

Però cal que es doni, a totes les coses, les seves justes proporcions. Hi ha separatistes ací, com n'hi ha a Madrid. Era el mateix cap del Govern el que deia dijous passat, al Parlament, que en l'actitud de demanar que a Catalunya hi hagi dues Universitats, coincidien l'Estatut Català i el senyor Rojo Villanova, interessats l'un i l'altre en què les coses no vagin per camins de concòrdia. Discursos separatistes ho han estat els dels senyors Maura i Meliquiades Alvarez, i nosaltres no cometem la injustícia de dir que tot el poble espanyol pensa com aquests senyors. Contràriament, estem dient un dia darrera l'altre, que ni aquests senyors, ni el senyor Ortega Gasset, ni Rojo Villanova, ni Unamuno, ni Alba, no representen ningú. Actitud separatista és la de El Imparcial, que escriu: "Antes que el Estatuto, la guerra civil", i nosaltres no perdem la serenitat davant d'aquest exabrupte i continuem en la nostra actitud de recomanar, al poble català que conservi la seva equanimitat característica, fent cas omís de les excitacions a la violència. No s'hi val, doncs, a pretendre veure ara "manejos" a Catalunya, quan tan evidents són els "manejos" contra la República que, amb l'excusa de l'Estatut, s'estan fent amb diners monàrquics, a l'altra banda de l'Ebre.

Neguem que hi hagi cap partit responsable i organitzat a Catalunya que, en aquests moments, es dediqui a maniobrar entre bastidors, mentre al Parlament està discutint-se l'Estatut davant de tot el país. Cap diputat català no s'asseuria al Parlament a jugar, en primera línia, un paper de traïdor davant de la República, representant cap partit o cap sector que en aquests moments desenrotllés, en segona línia, una actuació que no pogués ésser examinada a la llum del dia.

Pertanyem al partit més important de Catalunya, l'Esquerra Republicana. Som dels que varem proclamar la República el 14 d'abril, i estimem la República tant com puguin estimar-la els espanyols que l'estimin més dels que s'asseuen a les Corts Constituents. Som incapaces de traïció, perquè el mot traïció és incompatible amb la nostra dignitat civil. No hem de desautoritzar ningú, perquè, en tot cas, podríem desautoritzar militants del nostre partit, i afirmem que al nostre partit no hi ha NINGU que en aquests moments es dediqui a maniobrar en el sentit que el senyor Lerroix recollia divendres passat.

Podem afirmar, també, que cap partit català responsable dels que tenen representants a les Corts en el moment present, tampoc no compta, com a militant, cap element que es dediqui a maniobrar contra la República.

Cal, per tant, que quedi això ben clar, perquè quan Catalunya està donant exemple de sensatesa, de cordialitat i d'afany constructiu, i sent el goig interior d'esperançar que la seva actitud digna serà un estímulo en el republicanisme dels altres pobles hispànics, no podem passar perquè prosperi la maniobra d'intentar enterbolir les passions dels que només poden viure amb les passions desfermades, presentant Catalunya com una terra que en aquests moments està jugant dos papers: l'un a les Corts Constituents, paper digne, de poble amb capacitat per a governar-se; i un altre a l'ombra, preparant actes de violència estúpids en un règim de llibertat com ho és el de la República, amb tots els camins legals oberts per a obtenir el reconeixement de la voluntat democràtica dels pobles.

Catalunya no maniobra, perquè té una fe absoluta, que no li ha mancat mai, en què el Parlament republicà, essencialment democràtic i liberal, respectarà la seva voluntat de governar-se a si mateixa.

Ignorem fins a quin punt pot tenir veracitat el que ha afirmat — creiem que sense mala intenció — el senyor Lerroix. Però afirmem que si hi hagués algun petit sector que en aquests moments maniobrés contra la República a espalles de la representació parlamentària catalana, aquest sector, que no pertany a cap partit dels que tenen representació al Parlament, compta amb el desdeny i la repulsa més absoluta de tota l'opinió catalana, que davant de la possible existència de fets com aquests que el senyor Lerroix esmentava, es pregunta altrament si el sector petitíssim que així tractés de malbaratar, provocant discòrdies, l'obra enorme que estan realitzant els parlamentaris catalans a les Corts Constituents, és compost, exclusivament, per elements extremistes, eterns inconformistes de bona fe, o si hi ha empalmats amb ell, agents provocadors.

El poble català dona la cara, però no maniobra a l'ombra.

SEGUIU LA DISCUSSIO DE L'ARTICULAT DE L'ESTATUT AMB ELS TEXTOS QUE SERAN OBJECTE DE DEBAT I QUE FOREN APLEGATS EN EL SUPLEMENT DE L'EDICIO DEL DIA 10 DE MAIG

QUE SERA CATALUNYA, OFICIALMENT?

UN ESTAT AUTONOM, segons el vot particular dels catalans.
UNA REGIO AUTONOMA, segons el dictamen de la Comissió.
UNA REGIO D'ESPANYA QUE S'ACULL AL REGIM D'AUTONOMIA CONSIGNAT EN LA CONSTITUCIO, segons l'esmena dels radicals que també sostindran les dretes.

AVUI LA CAMBRA DECIDIRA COM SE'N DIRA D'AQUESTA AUTONOMIA, PERO EL FET ES QUE CATALUNYA ES GOVERNARA LLIUREMENT.

UNS DESVAGATS S'ENTRETENEN A TOLOSA JUGANT A ADJUDICAR-NOS UN REI

Madrid, 8.—Notícies rebudes de Baiona diuen que a Tolosa es va reunir un nombrós grup de personalitats del tradicionalisme espanyol, i algunes del tradicionalisme francès, per tal de tractar de la confusió que regna des de fa algun temps en aquesta agrupació amb motiu d'un document que es diu que ha estat signat per la fusió de les branques monàrquiques que presten el seu ajut a l'ex-rei d'Espanya i a don Alfons Carles de Borbó.

A la reunió assistiren representants de la major part de les organitzacions tradicionalistes espanyoles. Fou voluntat de la quasi totalitat dels reunits signar un manifest en el qual es reconeix improcedent per a Espanya l'acceptar tota pretensió de l'ex-rei a tornar a ocupar el Tron de la nació i afirmar una ruptura amb l'ex-rei, al qual es considera abans del destronament i després del mateix com un element amb el qual no es pot pactar.

Sembla, també, que alguns dels reunits proposaren fer una gestió prop de don Alfons per tal de donar-li a conèixer aquest acord i invitar-lo a què reconegui d'una manera ràpida l'autoritat en la persona de don Alfons Carles. La proposta fou autoritzada pels reunits, però la majoria d'ells digueren que encara que així ho fes l'ex-rei i encara que es retractés dels seus errors polítics, el partit tradicionalista espanyol el considerava com enemic.

L'ALCALDIA

Ahí, a la tarda, abans de començar la sessió consistorial, el Dr. Aiguader va lliurar l'Alcaldia al tinent d'alcalde senyor Joan Casanoves. El Dr. Aiguader va marxar a Madrid amb l'express per a assistir als debats del Parlament sobre l'Estatut.

UNA NOVA INSIDIA DE "A B C"

EL DIARI MONARQUIC S'HA INVENTAT UN PRETES ULTRATGE A LA BANDERA REPUBLICANA, A VALLVIDRERA

Manifestacions de l'alcalde i del governador civil

En rebre, ahir, els periodistes que fan informació al Govern Civil, manifestà el senyor Moles — que havia llegit un solt publicat a l'"A. B. C." en el qual es deia que havia estat ultratjada la bandera espanyola.

Res d'això no és cert — ens digué el senyor Moles — i així ho vaig comunicar ahir al ministre de Governació.

El solt de referència és completament fals de dalt a baix. Millor dit, els fets que ells denuncien no han passat més que en la imaginació dels senyors que han escrit el solt.

El que passà és que, sens dubte per un descuit de l'empleat que estava encarregat d'hissar les banderes, no va hissar-se la catalana i sí solament la republicana, o sigui l'espanyola.

Aleshores un grup de 50 o 60 individus protestà que al costat de l'espanyola no s'hi posés la catalana. Això és el cert, i per aquest descuit és que l'Alcaldia ha ordenat obrir una informació.

Referint-se a aquest afer, el doctor Aiguader manifestà als periodistes que l'incident esmentat és fals; no es va arriar pas la bandera republicana, com aquell diari té interès a fer córrer.

—El que va passar és que un grupet molt petit de persones assistents a l'acte de Vallvidrera va protestar que s'haguessin descuidat d'hissar la bandera catalana. La protesta, doncs, va ésser pel fet d'onejar sola la bandera republicana; quan s'hissà la bandera barrada tot quedà arranjat.

El doctor Aiguader afegí que havia demanat proves als fotògrafs que demostren l'existència de les tres ban-

UNA ALARMA QUE PASSA

Mr. THOMAS
El ministre anglès dels Dominis que ha conferenciat, a Dublín, amb De Valera

L'alarma que en certes esferes havia produït l'expeditiva actitud d'Eamon de Valera en l'afer del jurament de fidelitat, ja abolit, a la Corona britànica, deu haver-se calmat amb l'anunci de les negociacions iniciades amb la visita a Dublín de Mr. Thomas. Els qui es pensaven que els anglesos s'entretindrien a entrebancar la vida internacional d'Irlanda, com a represàlia de no haver volgut discutir De Valera la qüestió del jurament amb els anglesos, deuen haver vist amb sorpresa la cordialitat amb què el president de l'Executiu irlandès i el ministre anglès dels Dominis han començat les negociacions sobre la propera Conferència imperial d'Ottawa.

Quan Mr. Thomas fou preguntat a la Cambra dels Comuns quina actitud prendria el Govern britànic respecte l'assistència d'Irlanda a aquesta Conferència, el ministre dels Dominis va dir que no veia la utilitat de trobar-se enlloc amb ningú que cregués que el seu país no havia de respectar els tractats que signava. Però aquesta actitud (a base d'una interpretació purament britànica del tractat anglo-irlandès) era insostenible per absurda. Anglaterra no pot pas declarar la guerra a Irlanda, perquè aquesta vol manar a casa seva. No pot tampoc fer-li feixuga l'estada dins el British Commonwealth, perquè això seria afeblir l'Imperi. L'única cosa que pot fer amb Irlanda és discutir una avenença.

Encara Irlanda no li ha fet senyal, Anglaterra ha respòs i Irlanda ha facilitat amorosament la resposta. Les negociacions iniciades a Dublín seran continuades a Londres. És difícil de predir-ne els resultats, perquè els punts de litigi són delicats i nombrosos. Però el que importa és que s'hagi establert el contacte, que assegura una via pacífica en la resolució dels problemes.

A. B.

PRECAUCIONS POLICIAQUES, A MADRID

Madrid, 8. — Aquesta matinalada s'ha notat un gran moviment a la Direcció General de Seguretat. Tots els agents de policia afectes a la brigada especial i al rondí han estat cridats a llurs domicilis perquè es traslladessin ràpidament a l'esmentat centre directiu. La brigada especial ha començat a prestar servei de vigilància pels voltants dels Ministeris i altres dependències oficials. Al mateix temps els del rondí han estat encarregats de realitzar determinats serveis.

Degut a la gran reserva que han guardat els caps de policia, hom no ha pogut esbrinar res en concret. Per altra part s'ha observat també un gran moviment al Cos de Seguretat i forces de vigilància als carrers. S'han donat ordres a les Comissaries perquè estiguessin preparades.

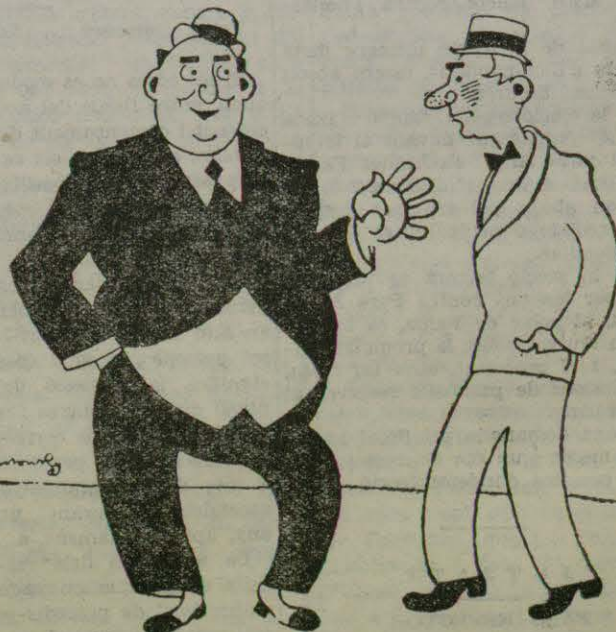
Sembla que el director general de Seguretat va sopar anit amb el ministre de la Governació. El Sr. Menéndez, acabat el sopar, es traslladà immediatament a la Direcció General de Seguretat per tal de donar les ordres que abans ens hem referit.

A les tres de la matinalada ha parlat el senyor Casares Quiroga amb els periodistes dient-los que no passava res i que no hi havia possibilitat que pogués passar.

Com un informador a l'udis les mesures adoptades per la Direcció General de Seguretat, ha dit que no en sabia res d'aquestes.

També han alludit els periodistes el sopar en què es reuniren el ministre de la Governació i el director general de Seguretat. El senyor Casares Quiroga els ha dit que tractaren de la casa que es construirà a La Corunya per als guàrdies d'assalt.

Madrid, 8. — Aquesta tarda el director general de Seguretat ha manifestat als periodistes que els rumors de què s'havia fet ressò la premsa del matí, segons la qual durant la darrera nit s'havien adoptat precaucions extraordinàries, mancaven de fonament. La tranquil·litat és absoluta fins al punt que anit vaig sopar amb el ministre de la Governació i no varem parlar d'afers d'ordre públic, limitant-me a donar-li compte del meu recent viatge a La Corunya i de l'organització de l'allotjament dels guàrdies d'assalt.

L'HOMME QUE SAP DE QUE VA

—Voleu dir que passarà alguna cosa?
—Doncs mireu: tornaran a parlar en contra Maura, Ortega i Gasset, Sánchez Roman i Rojo Villanova...
—Ah!